

ли навреме билото, всичко ще бжде въ наши ржце! Тъй мисля и азъ, инакъ, за тия албанци да идваме, не ми се вѣрва“.

„И азъ тъй мисля“—добави едва чуто събеседникътъ му, като обуваше изсушения си ботушъ.

„Отъ тукъ откачимъ ли ги единъ пжтъ, свършено е. Тъй си мислѣхъ още като почнахме, 3—4 месеца най-много. За повече сила нѣмаме. Голѣмитѣ, които управляватъ, да я смѣтатъ хубаво, да не стане като миналата война“.

„Тъй, ами не смѣташъ ли, че още много работа имаме срещу гърцитѣ?“—се обади отъ жгъла единъ даскалъ, който току-що бѣше дошелъ откъмъ Скопие и знаеше отчасти за голѣмитѣ борби, които се водѣха на югъ. „Тамъ има да се изиграе една игра съ неутралитета, но де да видимъ!“...

Разговорътъ на войниците би продължавалъ още дълго време, ако не бѣше се явилъ единъ подофицеръ и ги извика всичкитѣ.

Бързо се разставаха едва отпочиналитѣ си измокрени войници и като си нагласиха всичко на мѣстото, излѣзоха навънъ. Буйниятъ огънь остана самъ. Нѣкои го погледнаха съ завистъ и ядно замагнаха съ ржка. „На други ще е късметъ“, каза отсѣчено подофицерътъ. „Мжчно ли ви е? Има и други следъ насъ, нека и тѣ се огрѣятъ!“

Борба всрѣдъ снѣжнитѣ виелици

Къмъ 8 часа преди пладне на 14 октомврий полкътъ продължи пжтя си по посока на Стари Качаникъ.

Втора дружина настъпи въ походенъ редъ, по гребена отъ качанишкитѣ гробища за с. Стагово, а първа, заедно съ 10-а батарея отъ 16. артилерийски полкъ—по пжтя за с. Стари Качаникъ.

3-а и 4-а дружини следваха въ обща колона задъ втора дружина.

Още при появяването на първия взводъ отъ 7-а рота при с. Стагово, неприятелътъ откри силна артилерийска и пушечна стрелба. По всичко личеше, че противникътъ бѣше засиленъ и решенъ да даде упоритъ бой.

Отъ разузнавателнитѣ части се узна, че сърбитѣ бѣха добре окопани и въ усиленъ съставъ. Имаше и новодошли войски. Обстановката принуди цѣлата бригада да обърне сериозно внимание на отбраната и върху укрепването ѝ. Шанцовъ инструментъ почти липсваше. Да се правятъ окопи съ носимитѣ лопатки бѣше немислимо. Разпореди се да се донесе такъвъ отъ близкитѣ села и работата почна усилено.

Днитѣ отъ 14 октомврий до 10 ноемврий 1-а, 2-а и 3-а дружини прекараха въ денонощно бдение на бойната линия. Презъ тази втора седмица позиционна война войниците показаха чудеса отъ издържливостъ и себеотрицание.

Студътъ, снѣжнитѣ виелици, непрестаннитѣ атаки и контраатаки не повлияха ни най-малко върху високия духъ на героитѣ сливенци.